

4. W zarzucie trzecim wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo badając poszczególne uwagi komisji przetargowej z osobna, a nie w szerszym kontekście, i przez to zastosował surowsze kryterium oceny w zakresie obowiązku uzasadnienia niż wynika to z utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości. Ponadto Sąd naruszył prawo, bo nie zbadał, czy inne powody (nieobarczone brakiem uzasadnienia) podawane przez OHIM na uzasadnienie punktacji przyznanej w pierwszym kryterium udzielenia zamówienia nie wystarczyłyby na potwierdzenie ważności przyznanej punktacji. Z tego względu Sąd naruszył prawo stwierdzając nieważność zaskarżonej decyzji z powodu naruszenia art. 100 ust. 2 ogólnego rozporządzenia finansowego w związku z art. 296 TFUE.
5. W zarzucie czwartym wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo zasądzając odszkodowanie dla pierwszej ze skarżących w pierwszej instancji, ponieważ nie zostało wykazane spełnienie jednej z łącznych przesłanek powstania pozaumownej odpowiedzialności instytucji Unii (tzn. bezprawnego zachowania). Pomocniczo, wnoszący odwołanie podnosi, że nawet gdyby został uwzględniony tylko pierwszy zarzut odwołania OHIM, zaskarżony wyrok należy uchylić w zakresie, w jakim nakazuje zapłatę odszkodowania, gdyż w takim przypadku istnienie związku przyczynowego między pozostałym bezprawnym zachowaniem (oczywistym błędem w ocenie i brakiem uzasadnienia) a podnoszoną szkodą nie jest wykazane. Jeszcze bardziej pomocniczo, wnoszący odwołanie wnosi o uchylenie wyroku ze względu na sprzeczność między wywodami spornego wyroku a drugim akapitem sentencji zaskarżonego wyroku. I już całkiem pomocniczo, wnoszący odwołanie wskazuje, że w każdym razie sentencja zaskarżonego wyroku zawiera błąd merytoryczny, gdyż nakazuje Unii Europejskiej zamiast OHIM-owi naprawienie European Dynamics Luxembourg utraty szansy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Węgry) w dniu 23 grudnia 2015 r. – Shiraz Baig Mirza/Bevándorlási és Állampolgársági
Hivatal**

(Sprawa C-695/15)

(2016/C 090/13)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Közigazgatási és Munkaügyi Bírószág.

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Shiraz Baig Mirza.

Druga strona postępowania: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem Dublin III”) należy interpretować w ten sposób, że:
- a) państwa członkowskie mogą korzystać z prawa do odesłania wnioskodawcy do bezpiecznego państwa trzeciego jedynie zanim zostanie ustalone odpowiedzialne państwo członkowskie lub że mogą również korzystać z tego prawa po tym ustaleniu?
- b) czy odpowiedź na powyższe pytanie jest inna w wypadku, gdy państwo członkowskie stwierdzi, że jest państwem odpowiedzialnym nie w chwili, gdy wniosek wpłynął do jego organów po raz pierwszy, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Dublin III i rozdziałem III tego rozporządzenia, ale gdy przyjmuje wnioskodawcę z innego państwa członkowskiego, w następstwie wniosku o jego przekazanie lub wtórne przejście na podstawie rozdziałów V i VI rozporządzenia Dublin III?

- 2) Jeżeli, zgodnie z wykładnią dokonaną przez Trybunał w odpowiedzi na pytanie pierwsze, z prawa do odesłania wnioskodawcy do bezpiecznego państwa trzeciego można korzystać również po przekazaniu dokonanym zgodnie z procedurą dublińską:

Czy wykładni art. 3 ust. 3 rozporządzenia Dublin III można dokonywać w ten sposób, że państwa członkowskie mogą również skorzystać z tego prawa w przypadku, gdy państwo członkowskie dokonujące przekazania nie zostało w trakcie procedury dublińskiej poinformowane o konkretnym przepisie krajowym dotyczącym wykonywania tego prawa lub praktyki stosowanej przez władze krajowe?

- 3) Czy wykładni art. 18 ust. 2 rozporządzenia Dublin III można dokonywać w ten sposób, że w przypadku wnioskodawcy, który został powtórnie przyjęty na podstawie art. 18 [ust. 1] lit. c) tego rozporządzenia, procedura powinna być kontynuowana na etapie, na którym została przerwana w trakcie poprzedniej procedury?

(¹) Dz.U. 2013 L 180, s. 31.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Frosinone
(Włochy) w dniu 5 stycznia 2016 r. – postępowanie karne przeciwko Paoli Tonachella**

(Sprawa C-8/16)

(2016/C 090/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Frosinone

Strony w postępowaniu głównym

Paola Tonachella

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, uzupełnione w szczególności w świetle zasad zawartych w wyroku Trybunału Sprawiedliwości [C-72/10] z dnia 16 lutego 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisowi krajowemu przewidującemu obowiązek nieodpłatnego zbycia prawa do korzystania z materialnych i niematerialnych składników majątku stanowiących przedmiot prawa własności, wchodzących w skład sieci służącej do zarządzania punktami przyjmowania zakładów wzajemnych, z chwilą zaprzestania działalności z powodu upływu okresu, na jaki udzielono koncesji, lub na skutek decyzji o wygaśnięciu lub cofnięciu koncesji?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 12 stycznia 2016 r. – Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL/Administration des douanes
et droits indirects**

(Sprawa C-17/16)

(2016/C 090/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL

Strona pozwana: Administration des douanes et droits indirects